

Anledning for Regjeringen til i næste Finantslov at gjentage et saadant Forslag, som er blevet afflaaet ved den nærværende, derom skal jeg for Diebliffet afholde mig fra at udtale nogen Mening.

Marineministeren: Med Hensyn til, hvad der er blevet ytret her om den militaire Pensjonsfond under Sæstaten, skal jeg i Et og Alt henholde mig til, hvad Finantsministeren har udtalt. Det er klart, at, saalænge denne Sag er under Forhandling i en dertil udnævnt Committee og eventualiteter kan komme under Forhandling efter Lands Lov og Ret, saa hjælper jo enhver personlig Udtalelse ikke, hvad enten den gaar i den ene eller i den anden Retning. Det er imidlertid vist, at der under den militaire Pensjonsfond henhører Endeel idetmindste, som hidrører directe fra Tilskud af de vedkommende Spøfficerers Gage af visse Procenter af denne, som de i sin Tid have afgivet for at skabe en Fond, hvoraf de senere kunde pensioneres, og det er ogsaa vist, at i dette Diebliff angaaer Spørgsmaalet blandt Andre ogsaa en Mand, som har bidraget sin Deel til denne Fond, saalænge Kassen har bestaaet, for den Tid, han har været i Tjenesten, og som efter min Formening vil være absolut berettiget til at nyde Godt deraf. Jeg kan imidlertid ikke Andet end ogsaa fra Marinens Side ønske, at dette Spørgsmaal snarest muligt maa faae sin Afgjørelse, og jeg skal derfor fra min Side gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at Sagen kan blive fremmet, hvad enten det bliver ved en Overeenskomst eller — hvad der vilde være uheldigt — derved, at man nødes til at lade Sagen gaae til Afgjørelse efter Lands Lov og Ret. Men det er vist, at, saalænge dette Forbud ligger paa, at der ikke oftere, saaledes som det er blevet opført i Finantsloven, som den er kommen fra Folkethinget, maa anvises nogen Pension derpaa, ligesom der paa den anden Side naturligtvis heller ikke bliver gjort Tilskud fra Statens Side, saa er det klart, at denne Pensjonsfond bliver til en Capital, der vel ikke kan kaldes død, eftersom den sorrenter sig og summerer sig op, men som dog vil være unyttig, og som Marinen ligesaa gjerne maa være af med.

Finantsministeren: Ja, det Sidste haaber jeg nok skal skee, at Marinen skal komme af med den (Munterhed); thi den Grund, som fra Marinens Side stedse anføres, og som jeg antager er den bedste for Marinen, er i mine Tanker aldeles uholdbar. Thi, fordi det ved en speciel kongelig Resolution er paalagt visse Classer Embedsmænd, at de til visse Diemed skulle yde visse pCt. af deres Gage, deraf følger ikke — jeg troer, at alle Jurister ville give mig Ret heri — at vedkommende Embedsmænd, enten de selv eller deres Eftermænd, kunne siges at have noget personligt Krav paa den Fond, som maatte være opsparet af Overfluddet af de saaledes indeholdte Procenter. Det var jo i ældre Tid meget almindelig, at hver Embedsclasser især maatte lide en Procentaffortning i sin Gage, som blev anvendt til alle Slags forskjellige Diemed, snart i Stands egen Lørd, snart til Biomed. Men, da det maa betragtes som en almindelig Lovgivnings-sag, om det end er bestemt i en speciel kongelig Resolution, har Finantsministeriet holdt fast ved, og jeg maa med Hensyn til Marineministerens Udtalelse idag, for at forebygge Misforstaaelse, atter fremhæve, at jeg naturligtvis fremdeles fastholder den Anskuelse paa Statskassens Vegne, at det ikke kan berettige de Vedkommende til at stille saadanne Fordringer til det opsparede Fond, som dersom Bidragene f. Ex. vare skete frivilligt. Kan det oplyses — men det kan det ikke — at Nogen har frivilligt, uden at den kongelige Resolution befalede det, af sin Gage ydet Bidrag til visse Diemed, saa stiller Sagen sig ganske anderledes; men det har, som sagt, under de mig bekendte Forhandlinger ikke været oplyst. Da ikke flere ønskede at yttre sig, fikred man til Afstemning, hvorved Lovforslaget § 24, saalydende:

„Til Finantsministeriet bevilges nedstaaende 1,094,965 Rbd. 73 Sk., som afholdes af den almindelige Statskasse, samt respective 887,632 Rbd. og 638,622 Rbd. 20 Sk., som forlods afholdes af de tilsvarende færliche Indtægter.“

vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 25 under Forhandling.